

4 Portioner til **Boghjælp** for Lærerinders *vi-dere* Uddannelse.

Ansøgning med Anbefaling og med Opgivelse af, hvilke Bøger, der ønskes, sendes til Frøken Anna Hjort, Østerfarimagsgade 30, 2. Sal, inden den 15. November.

Anne Bruun. J. Falbe-Hansen.
Hedvig Fibiger. Anna Hjort. J. Pontoppidan.

Kvindearbejdets Regulering.

Dansk Handels- og Kontormedhjælper-Tidende skriver:

„Den feminine Fare“, der truer den mandlige Medhjælper, skaffes ikke ud af Verden ved Talemaader og Afhandlinger, — ej heller ved blind Kamp mod de kvindelige Medhjælper. Deres Eksistensberettigelse er jo dog uangribelig, fordi det moderne Princip: Lige Adgang for alle til Erhverv ogsaa her bør hævdes. — Det er derimod en af den moderne Medhjælperbevægelses Opgaver at søge fjernet Skygge-Siderne ved den nuværende Uorden, og her maa baade Lovgivning og Selvhjælp gennem Organisation være medvirkende Faktorer.

Undervisning.

Fra *J. Borups Læreanstalt* har vi modtaget en årsberetning.

Denne virksomhed er beregnet på alle, nybegyndere så vel som viderekomne, der ønsker gennem foredrag eller fagundervisning at tilegne sig, hvad der på naturens, historiens og det sociale livs område er af almindelig betydning for nutidens mennesker.

Der undervistes i 1903-04 216 herrer og damer, foruden de 300, som fulgte den særlige foredragsrække. Læreanstalten har fremragende lærerkræfter, men dog desiblandt ingen kvinde.

I år er æmnet for den særlige foredragsrække: *Napoleon*.

Bøger.

G. B. N. F.

L. C. Nielsen: **Rejsen til Rom**. Rejserim. 70 Sider.

Rejserim vil her sige otte rimede fortællinger, hvori faderen i tanken „rejser“ med sin dreng til forskellige steder i Italien.

Bogens idé er god nok, men maaske lidt farlig. Et er at vække længslen efter de fjerne egne, et andet at give den vinger, som længes.

Men udførelsen glipper stærkt. Skildringerne bliver tit blot til opremsninger. De berømte steder tropper op, den uundgæelige „Villa Borghese“ ogsaa. At *den* dog i det mindste ikke udelades, efter Skjoldborgs bemærkninger derom! Desuden, når man langt oppe i en højstemt skildring pludselig falder ned på jorden med et afbrydende: „Min dreng, nu kalder mor“, så slår man sig slem. Der er overhovedet for meget *sengetid* i bogen, privat stuepassiar, som ikke kommer nogen læsekreds ved. Det er ikke så meget *ROM* som *MOR*, der „kalder“ i bogen.

Men — der er én strofe i bogen, som er så smuk i sin vemodighed, så henrivende i sit sprog, at man glædes ved at være dansk. For dens skyld alene er bogen sin udgivelse værd.

Sukkenes Bro!

Ja, min Dreng, du maa vide,
her i den By, der blev bygget til Fest,
her maatte mange uskyldige lide,
tidt maatte Lykken i Lænkerne bide,
just som den troede sig højest til Hest.

Lyt! Kan du høre, det sukker endnu,
Murene, Broen og Køl vandets Bølger —
der er en Gru,
som overalt sig klagende dolger:
Døden, som Livet forfølger!

Sukkenes Bro!

Ak, min Dreng, du skal mindes,
ikke blot her i Venedig den findes,
ikke blot her! Overalt — overalt!
Selv skal du gaa i dens sukkende Mørke,
Alle maa gaa der, din Far og din Mor —
Du vil forstaa det, naar du bliver stor!

R. M.

* * *

G. B. N. F.

Clara Tschudi: **En forglemt Heltinde**.
284 Sider.

Den forglemte heltinde er den endnu levende exdronning af Neapel, der efter knap to års dronningværdighed måtte følge sin mand Frantz II i landflygtighed. Hendes liv henrandt lykkeligt lige til den dag, da hun forlod sit hjem, det frisindede, kunstinteresserede bayerske hof for at ægte en mand, som hun aldrig havde set og som tilmed var hendes naturel så meget imod. Kong (den gang kronprins) Frantz var nærmest et skikkeligt drog, der fuldstændigt lod sig beherske af sin bigotte stedmoder og det katolske kleresi. Han manglede aldeles kundskab og dannelse, da hans fader aldrig havde ladet ham læse andet end